

Användning av hemlig dataavläsning i två ärenden vid riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet

Sammanfattning

Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden har granskat användningen av hemlig dataavläsning i två tvångsmedelsärenden vid riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet.

Granskningen har visat att handläggningen av tvångsmedelsärendena i stora delar varit utan anmärkning. Nämnden har dock uppmärksammat att vissa ansökningar om hemlig dataavläsning som omfattat immateriella informationssystem inte varit tillräckligt specificerade. Nämnden har också iakttagit brister i handläggningen av interimistiska beslut om hemlig dataavläsning. I ärendena har de interimistiska besluten inte tydligt dokumenterats. I ett av ärendena har det inte heller dokumenterats vilka omständigheter som medfört att en domstolsprövning inte kunde avvaktas. Vidare har det i ett underlag som bifogats anmälan till rätten felaktigt redogjorts för omständigheter som inhämtas efter att det interimistiska beslutet fattades. De interimistiska besluten har slutligen saknat villkor.

Nämnden har också i ett av tvångsmedelsärendena iakttagit dokumentationsbrister under en tid som en misstänkt befunnit sig utomlands. Motstridiga uppgifter i utredningen och bristen på dokumentation i ärendet har inneburit att nämnden inte har kunnat följa handläggningen i denna del och att lagligheten därmed inte har kunnat kontrolleras. Det är enligt nämnden en allvarlig brist.

Avslutningsvis betonar nämnden, ännu en gång, vikten av att uppgifter som är relevanta för tvångsmedelsanvändningen dokumenteras noggrant.

1. Bakgrund

Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden (nämnden) ska underrättas när rätten beslutat i frågor om hemlig dataavläsning (21 § lagen [2020:62] om hemlig dataavläsning). Med utgångspunkt i dessa underrättelser har nämnden granskat två tvångsmedelsärenden vid riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet. Granskningen har avsett att kontrollera om ärendet, i de delar som avser hemlig dataavläsning, har handlagts i enlighet med lag eller annan författning.

Nämnden har tagit del av de handlingar i ärendet som avser hemlig dataavläsning. Med anledning av vissa iakttagelser har nämnden ställt frågor till ansvarig åklagare. Ansvarig åklagare har vid olika tillfällen bytts under handläggningen av respektive tvångsmedelsärende och flera åklagare har därför besvarat nämndens frågor.

Med bistånd av Tullverket har nämnden även kontrollerat verkställigheten av aktuella tillstånd i ärendet. Tullverket har vidare besvarat skriftliga frågor om verkställigheten.

2. Rättsliga utgångspunkter

2.1. Hemlig dataavläsning

Hemlig dataavläsning innebär att uppgifter, som är avsedda för automatiserad behandling, i hemlighet och med ett tekniskt hjälpmedel läses av eller tas upp i ett avläsningsbart informationssystem (1 § lagen om hemlig dataavläsning).¹ Ett avläsningsbart informationssystem kan avse en elektronisk kommunikationsutrustning t.ex. en mobiltelefon eller en dator. Utöver en fysisk utrustning kan ett avläsningsbart informationssystem också avse ett användarkonto till, eller en på motsvarande sätt avgränsad del av, en kommunikationstjänst, lagringstjänst eller liknande tjänst.² De två typerna av avläsningsbara informationssystem benämns ofta som fysiska respektive immateriella informationssystem.³

Ett tillstånd till hemlig dataavläsning får beviljas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den som åtgärden riktas mot eller för något annat motstående intresse (3 § lagen

¹ Lagen om hemlig dataavläsning (2020:62) trädde ikraft den 1 april 2020 och gäller till utgången av mars 2025. I betänkandet Hemlig dataavläsning – utvärdering och permanent lagstiftning (SOU 2023:78) föreslås att lagen ska fortsätta att gälla utan någon begränsning i tid. Betänkandet bereds för närvarande i Regeringskansliet.

² Se prop. 2019/20:64 s. 104–105.

³ Jfr a. prop. s. 57.

om hemlig dataavläsning). För att hemlig dataavläsning ska tillåtas under en förundersökning är en förutsättning vidare att åtgärden är av synnerlig vikt för utredningen (4, 4 b, 5 och 6 §§ första stycket lagen om hemlig dataavläsning). När det finns någon som är skäligen misstänkt för brott får hemlig dataavläsning bl.a. avse ett avläsningsbart informationssystem som används, eller som det finns särskild anledning att anta har använts eller kommer att användas, av den misstänkte (4 a § första stycket och 6 § andra stycket lagen om hemlig dataavläsning).

2.2. Interimistiska beslut om hemlig dataavläsning

Som utgångspunkt meddelas tillstånd till hemlig dataavläsning av rätten efter ansökan av åklagare (14 § första stycket lagen om hemlig dataavläsning). Under vissa förutsättningar får tillstånd till hemlig dataavläsning också ges av åklagare i avvaktan på rättens beslut. En förutsättning för att fatta ett sådant interimistiskt beslut under en förundersökning är att det kan befaras att det skulle medföra en fördröjning av väsentlig betydelse för utredningen att inhämta rättens tillstånd (17 § första stycket lagen om hemlig dataavläsning). Bestämmelsen ska tillämpas endast i situationer där ändamålet med tvångsmedlet riskerar att gå förlorat om rättens tillstånd skulle avvaktas. En sådan situation kan aktualiseras vid tidpunkter då det inte går att få en domstolsprövning inom domstolarnas öppettider och åtgärden inte kan avvaktas. Behov av interimistiska beslut kan även uppstå under domstolens öppettider. Så kan fallet vara om ett sammanträde inte kan hållas tillräckligt snabbt, exempelvis om det tar tid att uppfylla kravet på att ett offentligt ombud ska medverka vid sammanträdet.⁴

På åklagarens beslut ställs samma krav på innehållet som på rättens beslut.⁵ När ett interimistiskt beslut har fattats ska åklagaren snarast möjligt skriftligt anmäla beslutet till rätten. I anmälan ska skälen för åtgärden anges och rätten ska skyndsamt pröva ärendet. Om rätten finner att det inte finns skäl för åtgärden, ska den upphäva beslutet (17 § andra stycket lagen om hemlig dataavläsning).

Om åklagarens beslut har verkställts innan rätten hunnit pröva saken ska rätten pröva om det funnits skäl för åtgärden. Om rätten finner att det saknats skäl, får de uppgifter som inhämtats inte användas i brottsutredningen till nackdel för den som omfattats av åtgärden, eller för någon annan som uppgifterna avser (17 § tredje stycket lagen om hemlig dataavläsning). Rättens

⁴ Se a. prop. s. 231.

⁵ Se a. prop. s. 231.

bedömning ska göras utifrån de förhållanden som förelåg vid tidpunkten för åklagarens beslut.⁶

2.3. Innehåll i ett tillstånd till hemlig dataavläsning

I ett tillstånd till hemlig dataavläsning ska det bl.a. anges vilket avläsningsbart informationssystem tillståndet avser (18 § första stycket 2 lagen om hemlig dataavläsning). När tillståndet gäller immateriella informationssystem anges lämpligen det användarkonto eller andra avgränsade delar av tjänsterna som åtgärden ska vidtas i. Det kan vara exempelvis en e-postadress, ett användarnamn till ett konto på sociala medier eller annan internetbaserad tjänst. Uppgifterna måste vara så specificerade att det går att verkställa åtgärden och att det är möjligt att bedöma kopplingen mellan informationssystemet och den som åtgärden avser för att utesluta förväxlingsrisk med andra informationssystem.⁷

I ett tillstånd till hemlig dataavläsning ska det även anges villkor för att tillgodose intresset av att enskildas personliga integritet inte kränks i onödan (18 § första stycket 4 lagen om hemlig dataavläsning). Sådana villkor kan ta sikte på i stort sett vilka omständigheter som helst för att gagna skyddet för den personliga integriteten.⁸

2.4. Underrättelse till annan medlemsstat inom Europeiska unionen

I lagen om en europeisk utredningsorder (2017:1000), LEU, finns bestämmelser om skyldighet för åklagare att underrätta en annan medlemsstat om vissa beslut om hemliga tvångsmedel. Om ett beslut har meddelats i Sverige om hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation eller hemlig övervakning av elektronisk kommunikation i en annan medlemsstat från vilken det inte behövs något bistånd för att genomföra åtgärden, ska åklagaren underrätta den medlemsstaten om beslutet (4 kap. 12 § LEU). Motsvarande skyldighet finns för beslut om hemlig dataavläsning för kommunikationsavlyssnings-, kommunikationsövervaknings- och platsuppgifter enligt 2 § första stycket 1–3 lagen om hemlig dataavläsning (4 kap. 16 § LEU).⁹

Underrättelsen ska lämnas innan avlyssningen eller övervakningen påbörjas, om det vid denna tidpunkt är känt att telefonnumret, adressen eller den elektroniska kommunikationsutrustningen kommer att användas eller finnas i den andra medlemsstaten. I annat fall ska underrättelse lämnas så fort

⁶ Se a. prop. s. 231–232.

⁷ Se a. prop. s. 232–233.

⁸ Se a. prop. s. 156.

⁹ Se a. prop. s. 201.

åklagaren får kännedom om detta, även om det sker efter det att avlyssningen eller övervakningen är avslutad (4 kap. 12 § andra stycket och 4 kap. 16 § LEU).

Om en medlemsstat, inom 96 timmar efter att ha tagit emot underrättelse, har anmält att avlyssningen eller inhämtningen inte får utföras eller att den ska avslutas, ska åklagaren utan dröjsmål upphäva beslutet. Villkor som den andra medlemsstaten i en sådan anmälan ställer upp för användningen av uppgifter som har inhämtats, ska svenska myndigheter följa, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning (4 kap. 12 § tredje stycket och 4 kap. 16 § LEU).

2.5. Dokumentation

Enligt Åklagarmyndighetens föreskrifter om diarieföring (ÅFS 2005:19) ska uppgifter om hemliga tvångsmedel registreras i ett tvångsmedelsdiarium. Av föreskrifterna följer vidare att de uppgifter som krävs för att kunna följa handläggningen av ett ärende ska registreras i diariet (6 §).¹⁰

3. Nämndens iakttagelser och bedömning

I de två ärenden som nämnden har granskat har hemlig dataavläsning använts mot avläsningsbara informationssystem som kopplats till misstänkta personer i syfte att utreda allvarliga brott. I ärendena har sammanlagt tre tillstånd till hemlig dataavläsning meddelats av rätten efter ansökan från åklagare och två tillstånd till hemlig dataavläsning getts av åklagare i avvaktan på rättsens beslut. Samtliga tillstånd har avsett uppgiftstyperna i punkterna 1–3 och 6–7 i 2 § första stycket lagen om hemlig dataavläsning.

Granskningen har visat att handläggningen av tvångsmedelsärendena i stora delar varit utan anmärkning. Nämnden har dock uppmärksammat brister när det gäller utformningen av ansökningar om hemlig dataavläsning som omfattat immateriella informationssystem, handläggningen av interimistiska beslut samt handläggningen under en tid som en misstänkt befunnit sig utomlands. Iakttagna brister redovisas nedan.

3.1. Otillräcklig specificering av immateriella informationssystem i ansökningar om hemlig dataavläsning

Nämnden har beträffande tre tillstånd till hemlig dataavläsning som omfattat immateriella informationssystem ställt frågor om utformningen av ansökningarna.

¹⁰ I SOU 2023:78 föreslås en lagstadgad dokumentationsskyldighet för beslut och åtgärder som rör hemlig dataavläsning.

I ett av tillstånden, som utformats i enlighet med ansökan, har hemlig dataavläsning riktats mot ett fysiskt informationssystem, den misstänktes mobiltelefon, som specificerats genom ett IMEI-nummer. Samma nummer har i ansökan och tillståndet även angetts under rubriken ”immateriellt informationssystem”, utan specificering av vilken eller vilka tjänster som skulle vara föremål för åtgärden.

Efter att ovan nämnt tillstånd löpt ut har en annan åklagare vid två tillfällen ansökt om hemlig dataavläsning på nytt avseende samma mobiltelefon. I ansökningarna och tillstånden har ett flertal kommunikations- och lagrings-tjänster, såsom WhatsApp och Snapchat, angetts som immateriella informationssystem tillsammans med det aktuella IMEI-numret. Något användarkonto eller någon på motsvarande sätt avgränsad del av tjänsten har emellertid inte angetts i ansökningarna eller tillstånden.

Åklagaren som har ansökt om det första tillståndet har, efter frågor från nämnden, angett att avsikten var att ansökan skulle omfatta såväl fysiska som immateriella informationssystem. Han har tillagt att han kan konstatera att ansökan inte svarar mot senare rekommendationer från Åklagarmyndighetens utvecklingscentrum eller ett senare uttalande från nämnden.¹¹

Åklagaren som har ansökt om de efterföljande tillstånden har, efter frågor från nämnden, uppgett i huvudsak följande. Den aktuella mobiltelefonen var den misstänktes huvudsakliga brottsverktyg och det fanns en misstanke om att applikationerna som angavs i ansökan i stor utsträckning användes för brottens genomförande. Ansökan utformades med avsikten att det skulle framgå att de aktuella kontona var nåbara från den mobiltelefon som den misstänkte brukade. Enligt uppgifter från Tullverket var det inte möjligt att få fram information om användarkonto i samband med ansökan.

Nämnden konstaterar att det inte är förenligt med lagstiftarens avsikt att i ett tillstånd till hemlig dataavläsning enbart ange ett IMEI-nummer i syfte att ta del av uppgifter som finns åtkomliga i immateriella informationssystem (se 1 § och 18 § första stycket andra punkten lagen om hemlig dataavläsning).¹² Som nämnden tidigare har uttalat anser nämnden att det inte heller är tillräckligt att i ett tillstånd till hemlig dataavläsning endast ange namnet på den eller de internetbaserade tjänster som uppgifter ska inhämtas från, även om tjänsterna används med hjälp av en kommunikationsutrustning som brukas av den

¹¹ Nämndens uttalande den 29 mars 2023 ”Användning av hemlig dataavläsning i ett tvångsmedelsärende vid Åklagarkammaren i Linköping”, dnr 43-2022.

¹² Jfr nämndens uttalande den 20 juni 2023 ”Användning av hemlig dataavläsning i ett tvångsmedelsärende vid Åklagarkammaren i Falun”, dnr 44-2022.

misstänkte. En sådan avgränsning medför att delar av den prövning som ska göras av rätten i praktiken förskjuts till åklagaren eller den verkställande myndigheten. Det innebär också en ökad förväxlingsrisk.¹³

Även om det är rätten som har det yttersta ansvaret för ett beslut om tillstånd anser nämnden att det åligger åklagaren att utforma ansökan så att den både uppfyller de formella kraven på vad ett tillstånd ska innehålla och ger korrekta förutsättningar för prövningen. Enligt nämnden är det således en brist att ovan nämnda ansökningar inte varit tillräckligt specificerade ifråga om de immateriella informationssystem som tvångsätgärden avsett. Nämnden vill också framhålla att eventuella tekniska förutsättningar inte ska vara avgörande för hur en ansökan om hemlig dataavläsning utformas.¹⁴

3.2. Bristfällig handläggning av interimistiska beslut om hemlig dataavläsning

3.2.1 Bristfällig dokumentation

Vid nämndens granskning av handlingarna i tvångsmedelärendena har det, gällande två tillstånd till hemlig dataavläsning, inte varit tydligt om åklagaren har fattat ett interimistiskt beslut som efter anmälan till rätten har fastställts eller om ett tillstånd har beviljats av rätten efter ansökan från åklagaren. De handläggande åklagarna har därför ombetts att klargöra förhållandena.

Åklagarna har anfört i huvudsak följande. Ett interimistiskt beslut om hemlig dataavläsning har fattats i respektive ärende och besluten har efter anmälan till rätten fastställts. När besluten skulle diarieföras missades av förbiseende att det finns mallar för interimistiska beslut gällande hemlig dataavläsning. Information om när respektive interimistiskt beslut fattades angavs därför i sidhuvudet i en mall för ansökan om tillstånd till hemlig dataavläsning.

Nämnden understryker vikten av att det tydligt dokumenteras när ett interimistiskt beslut fattas och när detta anmäls till rätten. I sammanhanget kan tilläggas att bestämmelsen om att åklagaren utan dröjsmål ska anmäla ett interimistiskt beslutet till rätten motiveras av integritets- och rättssäkerhets-

¹³ Se nämndens uttalande den 29 mars 2023 "Användning av hemlig dataavläsning i ett tvångsmedelsärende vid Åklagarkammaren i Linköping", dnr 43-2022. Se även nämndens remissyttrande över SOU 2023:78, dnr 182-2023.

¹⁴ Se bl.a. nämndens uttalande den 29 mars 2023, "Användning av hemlig dataavläsning i ett tvångsmedelsärende vid Åklagarkammaren i Linköping", dnr 43-2022.

skäl.¹⁵ Dokumentation som möjliggör att lagenligheten kan kontrolleras är således av stor betydelse.

Nämnden noterar att ett av de intermistiska besluten fattades på en vardag kl. 17.00 och anmäldes till rätten nästkommande dag. Bortsett från att beslutet är fattat utanför domstolens ordinarie öppettider kan det av handlingar i ärendet enligt nämnden dock inte utläsas varför en domstolsprövning vid tidpunkten inte kunde avvaktas.

På fråga från nämnden har åklagaren redogjort för omständigheter som innebar att ändamålet med tvångsätgården riskerade att gå förlorat om ett beslut om hemlig dataavläsning inte fattades omedelbart. Nämnden ifrågasätter således inte att det har funnits förutsättningar för att meddela ett interimistiskt beslut. Enligt nämnden är det emellertid en brist att det inte framgått av dokumentationen i ärendet vilka omständigheter som medfört att en domstolsprövning vid tidpunkten för det intermistiska beslutet inte kunde avvaktas. Nämnden betonar att det från ett rättssäkerhetsperspektiv är angeläget att det i efterhand inte finns tveksamheter kring om det funnits förutsättningar för att fatta ett interimistiskt beslut.¹⁶

3.2.2 Brister i underlaget i anmälan till rätten

Beträffande ett av de interimistiska besluten har det i Tullverkets promemoria, som bifogats anmälan till rätten, redogjorts för omständigheter som förefaller vara inhämtade efter att det intermistiska beslutet fattades. Åklagaren har därför ombetts att yttra sig över detta.

Åklagaren har förklarat att de aktuella uppgifterna felaktigt tagits med i Tullverkets promemoria och att det olyckligtvis inte uppmärksammades av henne.

Som anges ovan ska rättens prövning av interimistiska beslut ske på samma underlag som åklagaren hade vid tidpunkten för sitt beslut. Det är således en brist att omständigheter som framkommit efter att det intermistiska beslutet fattades har blivit en del av det underlag som bifogats anmälan till rätten. Den aktuella promemorian upprättades en dag efter det interimistiska beslutet. För att undvika oklarheter avseende vilka omständigheter som legat till grund för ett interimistiskt beslut, är det enligt nämnden en lämplig rutin att åklagaren

¹⁵ Se prop. 2011/12:55 s. 79.

¹⁶ Se också nämndens uttalande den 20 september 2023 "Handläggningen av ett tvångsmedelsärende vid Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet", dnr 154-2022.

efterfrågar ett skriftligt underlag från den utredande myndigheten innan beslutet fattas.¹⁷

3.2.3 Avsaknad av villkor

I de intermistiska besluten om hemlig dataavläsning som berörts ovan saknas det villkor. Nämnden har frågat de ansvariga åklagarna vilka överväganden som har gjorts angående att inte förena besluten med villkor.

Båda åklagarna har anfört att det vid intermistiska beslut om hemlig dataavläsning är mycket svårt att ange relevanta villkor för uppgifter som inhämtas enligt punkterna 1–3 respektive 6–7 i 2 § första stycket lagen om hemlig dataavläsning. En av åklagarna har också uppgett att beslutet har fattats under tidspress och att det inte funnits möjlighet att diskutera utformningen av eventuella villkor med verkställande myndighet. Den andra åklagaren har uppgett att han delar den bedömning som nämnden tidigare har gjort att standardiserade villkor inte ger vägledning till den verkställande myndigheten. Åklagaren har därefter redogjort för varför det, i den aktuella utredningen, varit mycket svårt att ange villkor. Han har vidare framfört att han har uppfattat att även tingsrätten har bedömt att det funnits svårigheter att ange relevanta villkor för tvångsåtgärden och att rätten i sitt beslut därför strukit över fältet för villkor.

Åklagaren har vid ett interimistiskt beslut om hemlig dataavläsning ett direkt ansvar att förena beslutet med villkor för att tillgodose intresset av att enskildas personliga integritet inte kränks i onödan. Nämnden har förståelse för att det i situationer med stor tidspress finns utmaningar med att formulera sådana villkor. Det finns dock för närvarande ingen laglig möjlighet att bortse från kravet på villkor. Att aktuella beslut inte har förenats med några villkor innebär således ett avsteg från en bestämmelse som avser att begränsa det integritetsintrång som hemlig dataavläsning medför.

3.3. Bristfällig dokumentation av handlägningsåtgärder när en misstänkt befunnit sig utomlands

I ett av ärendena har tre underrättelser om avlyssning av telekommunikation utan tekniskt bistånd skickats till andra medlemsstater inom Europeiska unionen enligt 4 kap. 12 och 16 §§ LEU. Enligt underrättelserna har avlyssning av telekommunikation verkställts under begränsade perioder när det funnits

¹⁷ Se även Åklagarmyndighetens rättsliga vägledning, Hemliga tvångsmedel – hanteringen i vissa avseenden, 2022:25, s. 11.

skäl att tro att den misstänkte och dennes kommunikationsutrustning, i detta fall en mobiltelefon, har befunnit sig bl.a. i Tyskland.

Underrättelserna har skickats efter att svensk domstol beviljat tillstånd till hemlig dataavläsning och hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation i realtid mot den aktuella mobiltelefonen. Tillståndet till hemlig dataavläsning har omfattat både fysiska och immateriella informationssystem. Av handlingarna i tvångsmedelsärendet framgår att Tyskland har invänt mot den avlyssning som underrättelsen gäller. I ett svar till Tyskland har den åklagare som ansökt om aktuella tvångsåtgärder i Sverige bl.a. angett att den misstänktes mobiltelefon, enligt uppgifter från verkställande myndighet, dagen efter att underrättelsen skickats fortfarande var i Tyskland. Såvitt framgår av dokumentationen i ärendet har det aktuella tillståndet till hemlig dataavläsning emellertid inte hävts. Enligt vad som framkommit vid nämndens kontroll hos Tullverket har det aktuella tillståndet till hemlig dataavläsning verkställts. Nämnden har mot den bakgrunden frågat ansvarig åklagare om någon åtgärd vidtagits efter att Tyskland invänt mot tvångsåtgärden.

Åklagaren som har besvarat nämndens fråga har anfört att hemlig dataavläsning inte har vidtagits under den tid som den misstänkte och dennes kommunikationsutrustning eventuellt befunnit sig utanför svenskt territorium. I svaret till nämnden har åklagaren hänvisat till en promemoria i vilken en företrädare från Tullverket har uppgett att hemlig dataavläsning inte har genomförts när den misstänkte och dennes teleadresser varit utomlands. Åklagaren har även uppgett att hon efter samtal med Tullverket har uppfattat att om uppgifter har inhämtats under den tid som den misstänkte eventuellt har varit utomlands, har dessa uppgifter inte använts i brottsutredningen. Åklagaren har inte kunnat svara på om inhämtningen vid någon tidpunkt avbrutits tillfälligt.

Nämnden konstaterar att det av utredningen i ärendet inte går att dra några säkra slutsatser om handläggningen under den tid som den misstänkte befunnit sig utomlands. Enligt nämnden borde den handläggande åklagaren, efter att Tyskland invänt mot den aktuella tvångsåtgärden, ha dokumenterat sitt ställningstagande i frågan om det aktuella tillståndet till hemlig dataavläsning skulle hävas eller fortsätta att gälla. De motstridiga uppgifterna och bristen på dokumentation i ärendet har inneburit att handläggningen i denna del inte har kunnat följas och att lagenligheten därmed inte har kunnat kontrolleras. Det är enligt nämnden en allvarlig brist.

3.4. Avslutande synpunkter

De brister som redovisats ovan handlar till stor del om avsaknad av tillräcklig dokumentation i tvångsmedelsärendena. Nämnden vill därför, ännu en gång, betona vikten av att uppgifter som är relevanta för tvångsmedelsanvändningen dokumenteras noggrant. Behovet av god dokumentation är särskilt tydlig när tvångsmedelsärendena, som i dessa fall, handläggs av olika åklagare.

Vad som i övrigt framkommit vid granskningen ger inte anledning till något uttalande från nämndens sida.

4. Beslut

Med detta uttalande avslutas ärendet.

På Säkerhets- och integritetsskyddsnämndens vägnar

Gunnel Lindberg

I avgörandet har deltagit: Gunnel Lindberg (ordförande), Eva Melander Tell, Anti Avsan, Charlotta Bjälkebring Carlsson, Anna Ekström, Matheus Enholm, Stephen Jerand, Jon Karlfeldt, Helene Odenjung och Per Schöldberg (enhälligt).

Föredragande: Sarah Borggren

Expedition till:

Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet
Tullverket (dnr VER 2024-7)

För kännedom till:

Åklagarmyndigheten, tillsynsavdelningen